

Bisbat
de
Lleida

Textos per a la Celebració Eucarística i Litúrgia de les Hores

Català i castellà

**Beat Salvi Huix i Miralpeix,
Bisbe de Lleida
5 de maig**

**Els textos propis han estat aprovats degudament
per la Sagrada Congregació del Culte Diví
i Disciplina dels Sacraments**

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. N. 180/14

Ciudad del Vaticano, 10 de abril de 2014

Excelencia Reverendísima:

En esta Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos se ha recibido su atenta carta, de fecha 21 de noviembre del pasado año, con la que solicitaba la inserción en el Calendario propio de la Diócesis de Lérida la celebración del Beato Salvio Huix Miralpeix, *obispo y mártir*, y la aprobación de los textos litúrgicos de dicha memoria.

El Dicasterio, después de examinar la petición y considerando las circunstancias que concurren, a tenor de la Instrucción *Calendaria particularia*, accede gustoso a cuanto se había solicitado. Por lo tanto, adjunto a la presente se envía a Vuestra Excelencia el Decreto de inserción en el Calendario Litúrgico Propio de la «memoria» del citado Beato, el día 5 de mayo, y de aprobación de los textos litúrgicos propios.

Me sirvo de la ocasión para expresarle mi mayor aprecio y estima en el Señor.

De Vuestra Excelencia Reverendísima
afectísimo en Cristo,

(✠ Arthur Roche)
Arzobispo Secretario

(Con anexos)

A su Excelencia Reverendísima
Mons. Juan **PIRIS FRÍGOLA**
Obispo de **Lérida**
SPAGNA

Celebració Eucarística

(Del comú de màrtirs)

A la Diòcesi de Lleida, memòria obligatòria

Col·lecta

Déu, Pare nostre,
que al beat Salvi, bisbe i màrtir,
amb l'ajut de la Mare de Déu,
el portàreu a imitar el Crist,
fins a vessar la seva sang,
concediu-nos, per la seva intercessió i pel seu exemple,
que confessem amb fermesa la nostra fe, de paraula i d'obra.
Per nostre Senyor Jesucrist...

Lectura primera

Fets 6,8-10;7,54-59

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Esteve, ple de gràcia i de poder, feia prodigis i grans miracles entre la gent. Alguns de la sinagoga anomenada dels lliberts, dels cirineus, dels alexandrins i dels de Silícia i Àsia començaren a discutir amb Esteve, però no podien res davant la saviesa i la força de l'Esperit amb què Esteve parlava. En sentir això es corsecaven de ràbia i estrenyien les dents. Esteve, ple de l'Esperit Sant, fixà al cel la mirada i veié la glòria de Déu i que Jesús s'alçava ferm a la dreta de Déu. Llavors digué: «Veig obert el cel, i el Fill de l'home ferm a la dreta de Déu». Ells es taparen les orelles, es llançaren tots alhora contra ell, cridant tant com podien, i el tragueren fora de la ciutat per apedregar-lo. Els testimonis deixaren els seus mantells als peus d'un jove que es deia Saule. Mentre l'apedregaven, Esteve pregava: «Jesús, Senyor, rebeu el meu esperit».

Salm responsorial 30,3cd-4.6 i 8ab.16bc-17 (R.: 6a)

Sigueu el meu castell inexpugnable,
la meva roca salvadora.
Per a mi, sou penyal i plaça forta.
Per amor del vostre nom,
guieu-me i conduïu-me.

R. Senyor, confio el meu alè a les vostres mans.

Confio el meu alè a les vostres mans,
vós, Déu fidel, m'heu rescatat.
Amb quin goig enaltiré el vostre amor!
Vós heu mirat el meu sofriment. R.

Deslliureu-me dels enemics que em persegueixen.
Deixeu veure al vostre servent
la claror de la vostra mirada;
salveu-me, per l'amor que em teniu. R.

Al·leluia Salm 117,26a i 27a

Beneït el qui ve en nom del Senyor.
El Senyor és Déu. Ell ens il·lumina.

Evangelí Mt 10,17-22

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Guardeu-vos de la gent: per causa de mi, us portaran als sanedrins, us assotaran en les seves sinagogues i us presentaran als tribunals dels governadors i dels reis, perquè doneu testimoni davant d'ells i davant dels estrangers. Quan us hi portaran, no us preocupeu del que haureu de dir, ni de com ho podreu dir. A l'hora de parlar, Déu us donarà les paraules necessàries, perquè no sereu vosaltres qui parlareu, sinó que parlarà en vosaltres l'Esperit del vostre Pare. Un germà trairà el seu germà, i un pare el seu fill, perquè el matin, i els fills es rebel·laran contra els pares i els mataran. Sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. I els qui sofriran amb constància fins a la fi se salvaran».

Ofici de lectura

Salvi Huix i Miralpeix va néixer a Sant Hilari Sacalm (Girona) del Bisbat de Vic, l'any 1877. Va estudiar al seminari de Vic, on fou ser ordenat prevere el 1903. L'any 1907, ingressà a la Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri, on diverses vegades exercí com a Prepòsit. Tant a la diòcesi com a l'Oratori es va distingir pel seu zel pastoral. En 1928, va ser nomenat Bisbe d'Eivissa i en 1935, de Lleida. En esclatar la persecució religiosa espanyola va ser empresonat i el 5 d'agost de 1936, fou afusellat al cementiri de Lleida, juntament amb altres 20 companys de presó. Va ser exemplar el seu testimoni tant a la presó com en el moment del martiri.

Lectura segona

De la carta pastoral, escrita essent bisbe d'Eivissa, sobre la Santa Missa. (Butlletí Oficial del Bisbat. Eivissa, 1929, pàgs. 295-296)

La Santa Missa donarà valor i eficàcia a totes les altres devocions

Ànimes aprofitades, o que teniu fet propòsit d'aprofitar de debò en el vostre perfeccionament espiritual, davant totes les devocions que tingueu, que no us falti la d'una fe vivíssima, una confiança il·limitada, una devoció tendra, un afecte apassionat per la Santa Missa. Participeu-hi tots els dies..., no sigueu mandrosos o negligents en aquesta pràctica sense igual. La Santa missa donarà valor i eficàcia a totes les altres devocions i sacrificis que practiqueu, ella donarà benedicció efectiva a tots els vostres actes i empreses i solidesa a totes les vostres virtuts.

No tingueu por de demanar molt, molt, a la Santa Missa, perquè és de valor inesgotable. Repetim-hi les nostres peticions, sempre amb nou fervor i confiança, perquè l'infinit mèrit d'ella ens és aplicat d'una manera finita, en una mesura que Déu només coneix, però que és segurament proporcionada a la nostra interior disposició, segons sigui la quantitat de devoció que tinguem, diu sant Tomàs d'Aquino. Demanem molt; ningú oblidem a l'Altar: l'Església, la nostra pàtria espiritual, la nostra terra nativa, pàtria del segle, la diòcesi, la parròquia, la família, els amics, els nostres difunts, els pobres, els malalts, totes les misèries del

món. Molt en particular els pecadors, els indiferents, els tebis, els vacil·lants, deixem-los encomanats i com banyats en la Sang Salvadora de l'Anyell immaculat. Tinguem un record especial per les ànimes que lluiten per la virtut, per adquirir-la, per no perdre-la, per encertar a perfeccionar-la.

A la Santa Missa ens dona Jesucrist exemple perfecte de totes les virtuts, però principalment d'aquelles, tan sublims i divines, que més resplendiren en la seva Passió i Mort; d'aquella humilitat sense exemple, per la qual fins la humil forma humana ha volgut ocultar: *In Cruce latebat sola deitas; at hic latet simul et Humanitas*; d'aquella paciència i lliurament total de si mateix, de l'obediència inaudita als qui en l'altar disposen d'Ell, de resignació i conformitat perfectíssimes i d'amor infinit a Déu i a els homes.

Demanem per a nosaltres aquestes virtuts quan estem celebrant o participant en la missa, que és aquella hora tan propícia que no hi ha una altra que més ho sigui".

Responsori

R/. Déu ens contempla, Crist i els seus àngels ens miren mentre lluitem per la fe. * Quina dignitat més gran, quina felicitat més plena, és lluitar sota la mirada de Déu i ser coronats per Crist.

VI. Revestim-nos de força i preparem-nos per la lluita amb esperit indomable, amb una fe sincera, amb un lliurament total.

R/. Quina dignitat més gran, quina felicitat més plena, és lluitar sota la mirada de Déu i ser coronats per Crist.

Celebración Eucarística

(Del común de mártires)

En la Diócesis de Lleida, memoria obligatoria

Colecta

Dios, Padre nuestro,
que al beato Salvio, obispo y mártir,
con ayuda de la Madre de Dios,
lo llevaste a la imitación de Cristo,
hasta el derramamiento de la sangre,
concédenos, por su ejemplo e intercesión,
confesar la fe con fortaleza, de palabra y de obra.
Por nuestro Señor Jesucristo.

Primera lectura

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (6,8-10;7,54-60):

En aquellos días, Esteban, lleno de gracia y poder, realizaba grandes prodigios y signos en medio del pueblo. Unos cuantos de la sinagoga llamada de los libertos, oriundos de Cirene, Alejandría, Cilicia y Asia, se pusieron a discutir con Esteban; pero no lograban hacer frente a la sabiduría y al espíritu con que hablaba. Oyendo estas palabras, se recomían por dentro y rechinaban los dientes de rabia. Esteban, lleno de Espíritu Santo, fijó la mirada en el cielo, vio la gloria de Dios, y a Jesús de pie a la derecha de Dios, y dijo: «Veo el cielo abierto y al Hijo del hombre de pie a la derecha de Dios.» Dando un grito estentóreo, se taparon los oídos; y, como un solo hombre, se abalanzaron sobre él, lo empujaron fuera de la ciudad y se pusieron a apedrearlo. Los testigos, dejando sus capas a los pies de un joven llamado Saulo, se pusieron también a apedrear a Esteban, que repetía esta invocación: «Señor Jesús, recibe mi espíritu.»

Luego, cayendo de rodillas, lanzó un grito: «Señor, no les tengas en cuenta este pecado.»

Y, con estas palabras, expiró.

Salmo Responsorial

Sal 30,3cd-4.6 y Sab 16bc-17

R/. A tus manos, Señor, encomiendo mi espíritu

Sé la roca de mi refugio,
un baluarte donde me salve,
tú que eres mi roca y mi baluarte;
por tu nombre dirígeme y guíame. **R/.**

A tus manos encomiendo mi espíritu:
tú, el Dios leal, me librarás.
Tu misericordia sea mi gozo y mi alegría.
Te has fijado en mi aflicción. **R/.**

Líbrame de los enemigos que me persiguen;
haz brillar tu rostro sobre tu siervo,
sálvame por tu misericordia. **R/.**

Evangelio

Lectura del santo evangelio según san Mateo (10,17-22):

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «No os fiéis de la gente, porque os entregarán a los tribunales, os azotarán en las sinagogas y os harán comparecer ante gobernadores y reyes, por mi causa; así daréis testimonio ante ellos y ante los gentiles. Cuando os arresten, no os preocupéis de lo que vais a decir o de cómo lo diréis: en su momento se os sugerirá lo que tenéis que decir; no seréis vosotros los que habléis, el Espíritu de vuestro Padre hablará por vosotros. Los hermanos entregarán a sus hermanos para que los maten, los padres a los hijos; se rebelarán los hijos contra sus padres, y los matarán. Todos os odiarán por mi nombre; el que persevere hasta el final se salvará.»

Oficio de lectura

Salvio Huix i Miralpeix nació en Sant Hilari Sacalm (Girona) del Obispado de Vic, en 1877. Estudió en el seminario de Vic, donde fue ordenado presbítero en 1903. En 1907 ingresó en la Congregación del Oratorio de San Felipe Neri, donde varias veces ejerció como Prepósito. Tanto en la diócesis como en el Oratorio se distinguió por su celo pastoral. En 1928 fue nombrado Obispo de Ibiza y en 1935, de Lleida. Al estallar la persecución religiosa española fue encarcelado y el día 5 de agosto de 1936 fue fusilado en el cementerio de Lleida, junto con otros 20 compañeros de prisión. Fue ejemplar su testimonio tanto en prisión como en el momento del martirio.

Segunda lectura

De la carta pastoral, escrita siendo Obispo de Ibiza, sobre la Santa Misa. (Boletín Oficial del Obispado. Ibiza, 1929, págs. 295-296)

La Santa Misa dará valor y eficacia a todas las otras devociones

“Almas aprovechadas, o que tenéis hecho propósito de aprovechar de veras en vuestro perfeccionamiento espiritual, ante todas las devociones que tengáis, que no os falte la de una fe vivísima, una confianza ilimitada, una devoción tierna, un cariño apasionado por la Santa Misa. Oídla todos los días..., no seáis perezosos o negligentes en esta práctica sin igual. La Santa misa dará valor y eficacia a todas las otras devociones y sacrificios que practiquéis; ella dará bendición efectiva a todos vuestros actos y empresas y solidez a todas vuestras virtudes.

No temáis pedir mucho, mucho, en la Santa Misa; porque es de valor inagotable. Repitamos en ella nuestras peticiones, siempre con nuevo fervor y confianza, porque el infinito mérito de ella nos es aplicado de una manera finita, en una medida que Dios solamente conoce, pero que es seguramente proporcionada a nuestra interior disposición, según sea la cantidad de devoción que tengamos, dice santo Tomás de Aquino. Pidamos mucho; a nadie olvidemos en el Altar: la Iglesia, nuestra patria espiritual; nuestra tierra nativa, patria del siglo; la diócesis, la parroquia, la familia, los amigos, nuestros difuntos; los pobres, los enfermos, todas las miserias del mundo. Muy en particular los peca-

dores, los indiferentes, los tibios, los vacilantes, dejémoslos encomendados y como bañados en la Sangre Salvadora del Cordero inmaculado. Tengamos un recuerdo especial para las almas que luchan por la virtud, por adquirirla, por no perderla, para acertar a perfeccionarla.

En la Santa Misa nos da Jesucristo ejemplo perfecto de todas las virtudes, pero principalmente de aquellas, tan sublimes y divinas, que más resplandecieron en su Pasión y Muerte; de aquella humildad sin ejemplo, por la que hasta la humilde forma humana ha querido ocultar: *In Cruce latebat sola Deitas; at hic late simul et Humanitas*; de aquella paciencia y entregamiento total de sí mismo, de la obediencia inaudita a los que en el altar disponen de El, de resignación y conformidad perfectísimas y de amor infinito a Dios y a los hombres.

Pidamos para nosotros estas virtudes cuando estamos celebrando u oyendo Misa, que es aquella hora tan propicia que no hay otra que más lo sea”.

Responsorio Mt 5, 44-45.48; Lc 6, 27

R/. Amad a vuestros enemigos y orad por los que os persiguen.

***Así seréis hijos de vuestro Padre que está en el cielo**

V/. Sed perfectos, como vuestro Padre que está en el cielo es perfecto. ***Así seréis hijos de vuestro Padre que está en el cielo.**

OH MÀRTIRS DEL CRIST

1 2 3

Oh màr - tirs del Crist! sou foc i em - bran - zi - da; no

hi ha a - mor més gran que do - nar la vi - da.

4

1. Llo - em Crist Se - nyor que us féu tri - om - far;
 2. Llo - em Crist Se - nyor pel qual tot re - neix;
 3. Llo - em Crist Se - nyor que venç amb la creu;

1. fins per qui us oc - cí vau sa - ber pre - gar.
 2. quan es re - ga amb sang la fe aug - men - ta i creix.
 3. els qui heu mort per ell, d'ell, amb goig viu - reu.

JOAN PIRIS FRÍGOLA

PER MISERICÒRDIA DE DÉU BISBE DE LLEIDA

EN COMUNIÓ AMB LA SEU APOSTÒLICA

Havent rebut l'aprovació, en data 10 d'abril de 2014, per part de la Congregació per al Culte Diví, de la inserció en el Calendari propi del Bisbat de Lleida de la celebració de la memòria obligatòria del **Beat Salvi Huix Miralpeix, bisbe i màrtir**, i dels corresponents textos litúrgics,

PEL PRESENT DECRET,

estableixo el dia **5 de maig** per a la <<MEMÒRIA OBLIGATÒRIA>> de l'esmentat Beat, amb els seus corresponents textos litúrgics.

Lleida, a 10 d'abril de 2014.

+ Joan Piris Frígola
Bisbe de Lleida

Víctor M. Espinosa Oller
Canceller – Secretari General